

Wat verlangt de Hasseltse jeugd van het nieuwe cultureel centrum en wat verwacht ze ervan ?

Bij de Hasseltse jeugd bestaat de vrees dat het «enorme cultuurpaleis» niet voor haar bestemd is. Het is een realiteit dat vele Hasseltse jeugdigen, die veelal in vervallen lokalen een onderkomen vinden, menen dat ze zich niet gaan thuis voelen in het cultureel centrum. Meer nog, is er voor hen wel een plaats voorzien? De vrees bestaat ook dat zij niet aan bod zullen komen bij de programmering van activiteiten. Parketvloeren, foyers, uitzonderlijke verlichting, dikke tapijten, zetels... schrikken de jeugd wat af. Zullen de verantwoordelijken in het cultureel centrum «jeugd-minded» zijn?

Er staat nu een prachtig gebouw te wachten op cultuur van en voor iedereen. Zal het ook voor iedereen haalbaar zijn?

«Wij, Hasseltse jeugdigen, wensen niet dat al de culturele activiteiten op ons zullen afgestemd worden in het bijzonder, maar wij verlangen wel dat een gedeelte van deze manifestaties door ons zelf, of op aanvraag van onszelf zullen georganiseerd worden».

In welke mate kan er financieel, materieel en vooral ook moreel bijgedragen worden door de verantwoordelijken in het cultureel centrum en door het stadsbestuur zelf, bij de totstandkoming van eigen initiatieven van de jeugd?

Hasseltse jeugdigen, gij kunt u altijd wenden tot de Stedelijke Jeugdraad, die enkele jongeren afgevaardigd heeft in de beheerraad van het cultureel centrum. Zij zullen uw wensen waar maken en uw belangen verdedigen samen met de directeur en de andere leden van de beheerraad. Zij zullen tot taak hebben dat het cultureel centrum op pluralistische basis, zowel door individuen als door groepen, zal kunnen gebruikt worden. Wij wijzen er u trouwens op dat de directeur, Piet Jaspaert, jaren gewerkt heeft in jeugdorganisaties en o.a. voorzitter is van de Nederlandstalige Jeugdraad.

Jongeren van Hasselt, er zijn genoeg garanties aanwezig om het cultureel centrum ook van u te maken. U moet er alleen nog over waken, dat deze garanties in de onmiddellijke toekomst zullen gerealiseerd worden, door uzelf en in samenwerking met de Stedelijke Jeugdraad. Een twaalfstal jongerengroepen werken reeds mee bij de opening van ons cultureel centrum. Wij hopen dat dit een wenk is voor al de andere jongeren in Hasselt.

Voor de Stedelijke Jeugdraad
De Voorzitter

Jos. Lambrechts.

« Opdracht » volbracht !

Op 15 februari 1957 ontvingen wij van het Stadsbestuur van Hasselt de «opdracht» voor het opstellen van een ontwerp tot het bouwen van een cultureel centrum met zwembad op de hoek gevormd door de Martelarenlaan, het Kolonel Dusartplein en de Baderijstraat. Uit de voorstudie bleek dat het onmogelijk was een cultureel centrum en een zwembad op te richten op het aangegeven terrein, alsmede twee zo totaal verschillende diensten in één complex onder te brengen.

Het Stadsbestuur nam daarom de beslissing het zwembad langs de 11de Liniestraat in te planten en het cultureel centrum op de «Plankenweide» te laten bouwen.

Wat dit laatste gebouw betreft hebben wij getracht om door zijn eenheid in structuur, door de verscheidenheid van zijn holle en volle ruimten, en door het gebruik van natuurlijke bouwmaterialen aan dit complex een SOBERE, een EVENWICHTIGE en DYNAMISCHE VORMDRAGING te geven.

Een stijl van «openheid» werd nagestreefd door de buitenruimten door middel van de doorzichtigheid van een groot gedeelte van het gebouw tot een maximum met de binnenruimten te laten integreren. Zekere lokalen, waaronder de grote foyer, zijn volledig doorzichtig. Andere gedeeltes stellen de volheid van hun vlakken tegenover deze grote beglaasde oppervlakten, waardoor de nodige contrasten ontstaan.

Ver uitspringend op het gevelvlak en de holle ruimten, verbinden een ononderbroken rij metalen kolommen de doorlopende structuur van het gebouwencomplex.

De doorlopende muren in gevelstenen lopen van de buitengevels door de binnenruimten tot in de patio. Hetzelfde principe werd toegepast voor de bevoering in blauwe hardsteen.

Dit kan men eveneens vaststellen in de kleine foyer en drankplaats, aan de ingang van de kleine zaal en kleedkamers, tot zelfs in de bekleding van de kleine toneelzaal.

Alle monumentaliteit werd geweerd. Op te merken valt dat er geen ingangstrappen zijn. De enige versiering aan de voorgevel bestaat in het aanbrengen van een inkomluifel, samengesteld uit zes koepels in polyester.

Deze piramide-vormige koepels rusten op zes slanke ijzeren kolommetjes. Het doel is door de lenigheid van deze constructie de aandacht van de bezoeker op de hoofdingang van het gebouw te trekken.

Door het aanbrengen van de claustra (wandelgang) in gewapende bouwelementen werd een dubbel doel nagestreefd, namelijk het bekomen van een ideale lichtafscherming in de balzaal en een element van afwisseling en decoratie te zijn van de voor- en de zijgevel.

Om het geheel aan te passen aan de be-

staande omgeving en de gebouwen werd zoals reeds vermeld gebruik gemaakt, zowel langs de binnen- als de buitenzijde, van natuurlijke bouwmaterialen, zoals rode handvormgevelstenen, blauwe hardsteen, verschillende houtsoorten, ijzer, glas, enz...

Tot besluit van deze korte beschrijving willen wij onze oprechte waardering uiten voor het gepresteerde werk van onze overleden confrater, de Heer architect Isgour Isia, als ook voor de medewerking vanaf het eerste uur van onze raadgevende ingenieurs, de Heren Duquesnes en Witmeur. Zij hebben het eindresultaat van hun arbeid niet mogen zien.

Onze dank voor «De opdracht» gaat in de eerste plaats naar het Stadsbestuur van Hasselt en voor het vertrouwen en de medewerking die we mochten genieten bij al de stedelijke diensten. Ook gaat onze dank aan al onze medewerkers en tekenaars, de openbare besturen, de verschillende raadgevende ingenieurs en studieburelen, aan de aannemers, de werkleiders en werktoezichters, aan de meester-gasten en de honderden werklieden die ons in de gelegenheid gesteld hebben om deze «opdracht» tot een goed eind te brengen.

Peeters Louis
Architekt.

Vreven Etienne.
Architekt.

Enkele technische gegevens betreffende de uitgevoerde bouwwerken.

1 Grondwerken:	
a) Uitgravingen:	ca. 12.000m ³
b) Aanvullingen:	ca. 10.000m ³
c) Aanhoging:	ca. 4.500m ³
2 Betonwerken:	ca. 4.500m ³
3 Betonpalen van 50 Ton.	632 stuks
4 Staal voor gewapend beton:	ca. 425 T.
5 Poutrellen:	ca. 490 T.
6 Gewelven in koud geplooid staal:	ca. 6.250m ²
7 Metselwerk:	
a) Gewoon:	ca. 4.100m ³
b) In gevelstenen:	ca. 5.500m ³
8 Dakisolatie en dakbedekking:	ca. 6.500m ²
9 Claustra in gewapend beton:	265m ²
10 Hangende plafonds:	ca. 7.500m ²
11 Waterdichte cementering:	ca. 4.600m ²
12 Plafonds en muurbekleding:	ca. 13.000m ²
13 Vloeren - allerlei:	ca. 11.000m ²
14 Faience bekleding:	ca. 2.000m ²
15 Metalen ramen:	ca. 2.250m ²
16 Deuren:	ca. 350 stuks
17 Houten muurbekleding:	ca. 1.500m ²
18 Glas:	ca. 2.500 m ²
19 Vast tapijt:	ca. 2.700m ²
20 Koepels in polyester:	6 stuks
Grootste diepte onder maaiveld:	8 m.
Hoogste punt boven maaiveld:	24 m.

Indrukken van de aannemer.

De indrukken van een naannemer bij de oplevering van een werk als dit Stedelijk Cultureel Centrum, zijn uiteraard veelzijdig en complex.

Er is de fierheid voor de prestatie en beslist ook een soort spijt dat het gedaan is.

Ook hier doet afscheidnemen pijn.

Wat maakte inderdaad sinds de aanvang in april 1966 tot oktober 1972 de meeste indruk op me?

Wanneer ik bezoekers in het nu bijna voltooid bouwwerk rondleid, treft het me telkens weer hoe deze realisatie, die dan toch 15 jaar geleden gepland werd, nog steeds even opmerkelijk hedendaags en modern is.

Dit wijst beslist op een juist aanvoelen van de bestemming vanwege de ontwerpers.

Weinig werd er trouwens aan de oorspronkelijke plannen gewijzigd. Slechts voor de brandbeveiliging, de klimatisatie en de zorg voor de gehandicapte bezoekers aan dit centrum werden aanpassingen uitgevoerd.

Als aannemer heb ik met dit werk beslist mijn meest complexe opdracht gehad. Buiten de elektriciteit, de verwarming en de bemeubeling viel alles mij te beurt.

Waaraan diende hier niet gedacht te worden?

De coördinatie was hier fundamenteel.

Ook de speciale aard van het bouwwerk, waarbij metaalconstructie, betonwerk en siermetselwerk gecombineerd werden en tevens een zo opvallende rol in het geheel kregen, vergde een speciale aanpak.

Opmerkelijk is wel dat op een werf, waar, alleen door mijn personeel, ruim 260.000 werkuren werden gepresteerd, waarvoor een personeelsverplaatsing over 55.000 km. gebeurde, een niveauverschil van 32 m. bestond, er geen enkel ernstig werkongeval plaats had.

Zeker iets om als aannemer gelukkig en fier mee te zijn. Het is trouwens aan die arbeiders dat ik denk wanneer ik thans alleen door dit gebouw wandel. Ik zie ze nog - de metselaar op de stellage, de bekister, de vloerder - ik herinner me de kritieke fazen, ik beleef weer met ze de trots van een geslaagde onderneming... Hun vakwerk is onze fierheid. Mijn oprechte dank aan allen.

Maar ook de meer dan 300 werfvergaderingen o.l.v. de architecten, de technische dienst van de stad en in de laatste fase van de voltooiing onder persoonlijke leiding van de heer Burgemeester vergeten we niet.

Een aanvangsuur werd er steeds gesteld, wat het einde ervan betreft, herinner ik me op vrijdag dikwijls de aardappelen vrij laat getogen te hebben...

De prettige samenwerking en het vertrouwen dat ik genoot, verplichten mij de heer burgemeester Meyers, de heren schepenen, de technische dienst, de heren architecten

Isgour(†), Peeters en Vreven oprecht te danken.

Ten slotte blijft me alleen nog de wens uit te spreken dat de Hasseltse bevolking en deze van de omgeving de weg zouden vinden naar dit prachtig complex en er ontspanning en vreugde zouden vinden in een intens cultureel leven. Dan pas kan dit werk als geslaagd genoemd worden. De beheerders wens ik alle heil en succes toe.

Gerard HOUBEN.

Canadezen bezochten het Cultureel Centrum.

Vijftig Canadezen uit de stad Drummondville, bezochten de gebouwen van het cultureel centrum. De heer P. Meyers, burgemeester, ontving volgend schrijven:

«Revenus chez-nous, au Canada, nous tenons à vous remercier très chaleureusement de l'accueil que vous nous avez réservé à Hasselt. Nous vous félicitons encore de votre magnifique centre et nous espérons que tous les espoirs dont vous nous avez fait part se réaliseront. Les Drummondvillois espèrent pour vous une ouverture officielle des plus prometteuses et vous disent encore une fois merci.»

«Terug bij ons, in Canada, houden wij eraan U zeer hartelijk te danken voor de wijze waarop U ons in Hasselt hebt ontvangen. Wij wensen U geluk voor het prachtig centrum en hopen dat uw wensen zich zullen verwezenlijken. De inwoners van Drummondville wensen van harte een vruchtbare opening en zeggen U nogmaals dank.»

Les 50 Drummondvillois
Centre Culturel Drummondville
Canada.

Groet aan Turnhout.

Wij verheugen ons dat onze beide steden, die zoveel gemeenschappelijks hebben, op hetzelfde ogenblik hun cultureel complex ter beschikking van de bevolking zullen stellen.

Turnhout begon in 1956 de eerste onderhandelingen voor de aanwerving der gronden. Hasselt duidde haar architecten in 1956 aan.

Hasselt begon de werken in 1966 na het verschijnen van het K.B. van mei 1965, waarbij een toelage van 65% door het Rijk aan de culturele centra werd toegezegd. Turnhout begon in 1967 met de aanvang der werken.

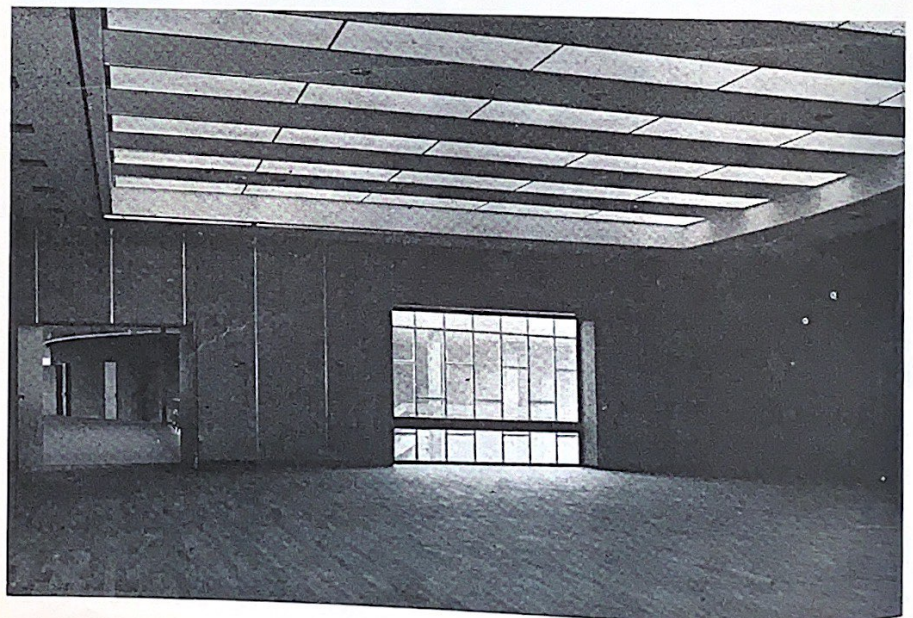
Op 18 mei 1967 werd de eerste steen te Hasselt geplaatst door Minister R. Van Elsenlande, op 27 december 1967 had te Turnhout de eerste steenlegging plaats door dezelfde Minister.

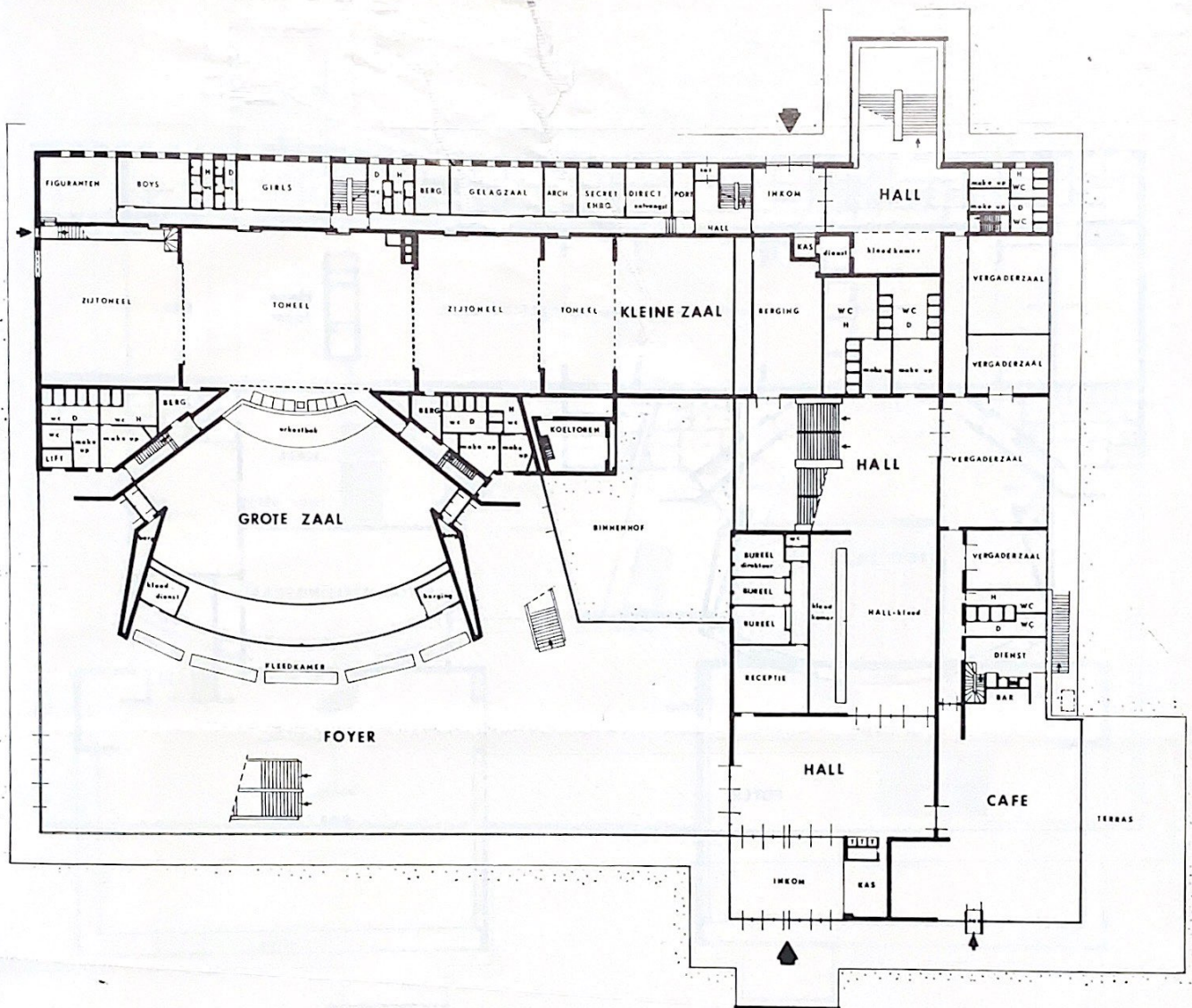
Turnhout schrijft in een blad dat onlangs verscheen: «Op het ogenblik van het voorontwerp en dit kan nu zonder enig chauvinisme worden beweerd, bestonden er vrijwel geen vergelijkbare plannen of realisaties. Dat men bij een dergelijk baanbrekend werk op bijzonder veel moeilijkheden en vraagtekens stuitte, hoeft geen betoog». Hetzelfde mag Hasselt schrijven.

Turnhout start op 28 oktober. Hasselt start op 4 november.

Hand in hand zullen beide steden verder ijveren voor de culturele verrijking van hun bevolking.

Cultureel Centrum. Tentoonstellingszaal

HOE ZIET HET CULTUREEL CENTRUM ERUIT ?

Wij dachten dat het de inwoners onzer stad zou interesseren in het bezit te zijn van een plan van het cultureel centrum.

De **KELDERVERDIEPING** bestaat uit de elektriciteitscabine, de bergplaats onder de grote scène, de ruimte voor de verwarmings-, en verkoelingsinstallaties, de keuken en bijkeuken.

Gelijkvloers

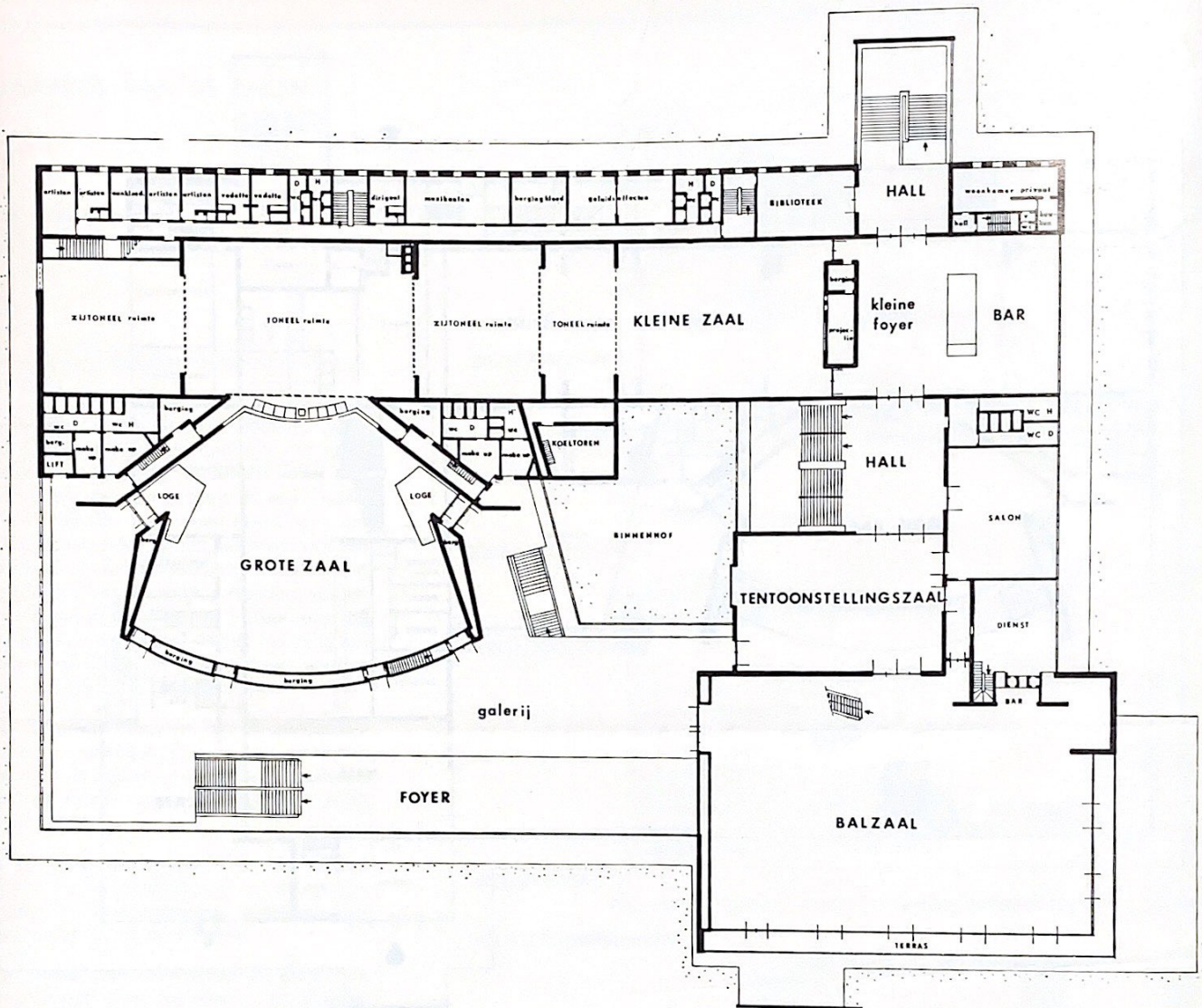
Er zijn VIJF TOEGANGEN:

- 1 deze naar de grote zaal en de balzaal;
- 2 deze naar het café-restaurant;
- 3 deze naar de kleine zaal;
- 4 deze naar de lokalen voor socio-culturele werking;
- 5 deze voor de artisten.

Op het gelijkvloers heeft men:

- de **FOYER** voor de grote zaal, waar tentoonstellingen, vergaderingen enz. kunnen doorgaan en waar zich de vestiaire naar de grote zaal bevindt.
- de **INGANGSHALL** met vestiaire voor ballen en showzaal.

- de **BURELEN** van de directeur en het personeel.
- het **CAFE-RESTAURANT**
- **VIER VERGADERZALEN** voor respectievelijk 20 tot 200 personen. Deze zalen kunnen ook gebruikt worden voor diaprojecties, gezellige avonden, bruiloft- of gezinsfeesten enz.
- de **VIER TONEELRUIMTEN**: scène voor de kleine zaal, scène voor de grote zaal en twee zijscènes.
- **INGANGSHALL MET VESTIAIRE** naar de kleine zaal.
- kleedkamers en bar voor de artisten.
- woning van de huisbewaarder.
- E.H.B.O.-kamer.

1e verdieping

Met een lift kan het eerste verdiep bereikt worden.
Hier heeft men:

- de FOYER van de grote zaal, waar ook vergaderingen kunnen ingericht worden.
- de GROTE BALZAAL voor bals, congressen, shows, modeshows, feestmalen, ringtoneel enz.
- de TENTOONSTELLINGSZAAL waar ook vergaderingen, bals, feestmalen enz. kunnen ingericht worden.
- de VERGADERZAAL voor vijftig personen.

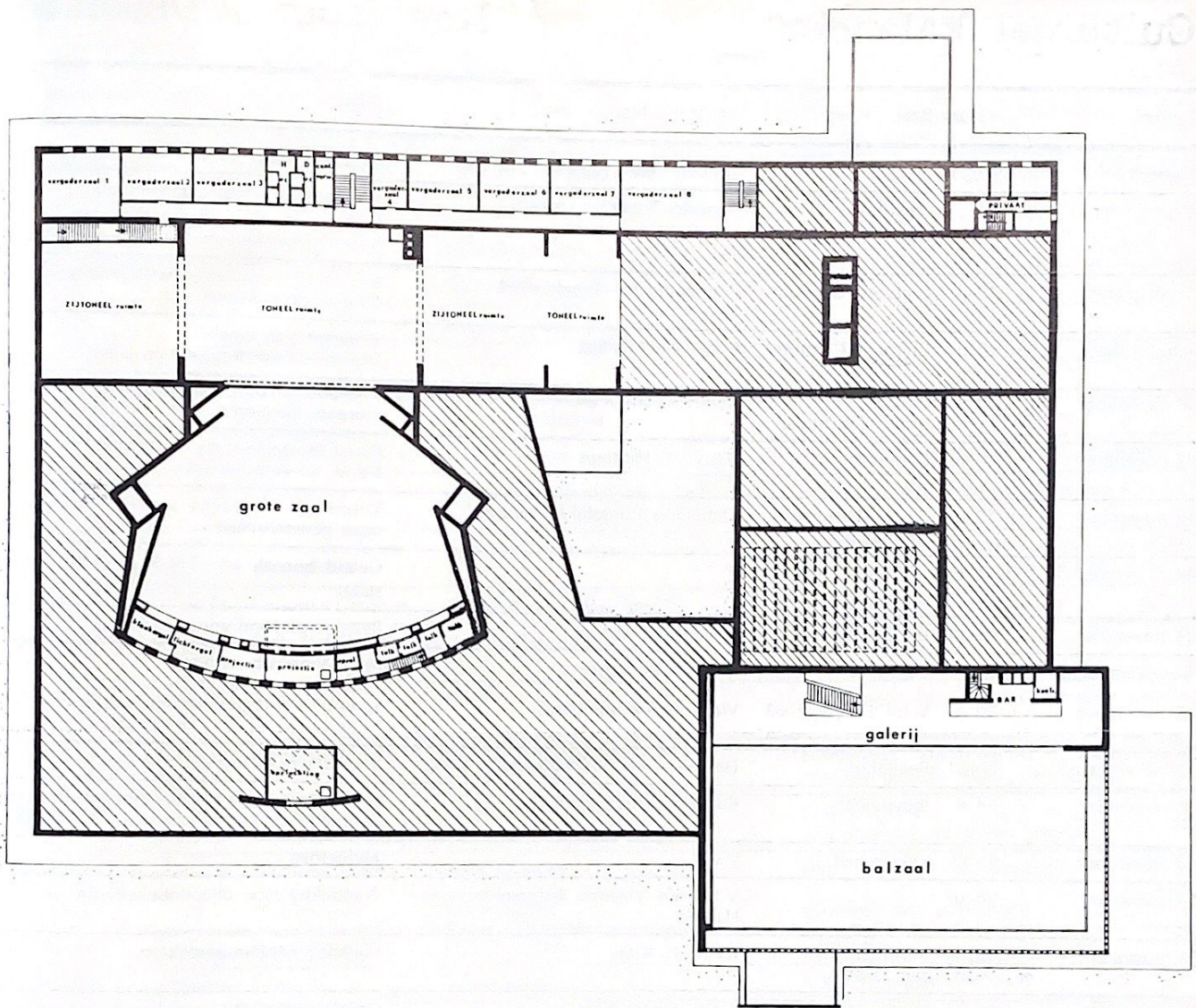
- FOYER VAN DE KLEINE ZAAL waar zich ook een vergaderruimte bevindt.

- de GROTE ZAAL bestemd voor opera, operette, toneel, concerten, congressen, filmavonden enz.

- de KLEINE ZAAL bestemd voor toneel, kamermuziek, kleinkunst, vergaderingen, dia-projecties enz.

- BIBLIOTHEEK met kranten en tijdschriften.

- kleedkamers voor de artisten.

2e verdieping

- acht lokalen voor vergaderingen, voor socio-culturele werking, voor de bestuursvergaderingen van alle mogelijke verenigingen en clubs van onze stad.

De lokalen zijn zeer gemakkelijk bereikbaar. Er is geen drempel voorzien op het gelijkvloers. Men kan dus geen drempelvrees hebben... De gehandicapten, hartlijders enz., kunnen dus zonder hinder alle lokalen op

het gelijkvloers, zelfs de grote zaal, bereiken.

Er is een lift voorzien om de bezoekers naar de eerste verdieping te brengen. De lift werd aangepast om toegang te verlenen aan gehandicapten met een rolstoel en tevens werd één der lavatories met hetzelfde doel aangepast. Het is de eerste maal in ons land dat bij het oprichten van een cultureel centrum de werken zo werden uitgevoerd dat zij aangepast werden voor gehandicapten.